

BEATUS ILLE

Feliç aquell
qui lloga un núvol no gaire gran,
llegeix Calvino, contempla Chagall,
fa l'amor en un llit tou de cotó blanc o gris,
i escolta i sent l'aire fresc
que li acarona el front
amb aigua de roses gebrades.

Feliç aquell
qui coneix la llarga nit dels trens,
camina sense por pels molls obscurs d'una ciutat francesa,
parla anglès i àrab del carrer
i té deu cambres on dormir de franc
a deu països lluny de casa seva.

O, si més no, feliç aquell
que beu i paga i riu
i dorm cansat a tocar del cos que estima.

EN UN BOSC D'ARBRES OCULTS...

En un bosc d'arbres ocults,
a la clariana fosca,
vora el país amagat dels silencis,
passa algun cop l'ombra
d'un llac inexistent.
Agafa la barca del forat
a l'embarcador de fusta molsosa
quan el raig de sol il·lumini l'arrel
de l'aigua, i cia, darrere l'ombra,
un any o dos. Reposa
amb música de Wagner
entre els cocodrils que mengen dolços,
assisteix a les festes i als somriures,
beu cafè de Jamaica
i conserva'n el gust més negre
a la teva gola de llop d'estepa eixuta.
Si mai fas això,
podràs mantenir la mirada
als falcons que niuen al gratacel de l'aire inflat
i servir la calma entre els mots estúpids
dels rinoceronts que et parlen:
quelcom de semblant a ser feliç.

INSTRUCCIONS PER A PUJAR A L'AUTOBÚS (O AL METRO)

Per tal de pujar a l'autobús (o al metro),
cal només augmentar el grau ordinari de ceguesa
i abaixar, de manera convenient, el nivell de percepció sensitiva:
eliminar del tot, doncs, el sentit del tacte,
no usar en cap moment ni el nas ni els ulls,
buscar sense gaire miraments un lloc per a seure (i un forat pels
[peus),
prémer fort i sense prendre mal els genolls i els colzes
tot estenent les pàgines d'esports d'un diari acabat de comprar
al quiosc del costat de la parada.

Per tal de pujar a l'autobús (o al metro),
cal només la fabricació provisional d'un envà de temps,
d'una paret d'espai,
d'un zero perceptiu –olfactiu, visual, acústic...–, gestual i manual,
i fer veure que no hi veus,
que no hi sents,
que no hi ha ningú...
i que no hi ets.

(Si et fas ben fonedís,
possiblement et retrobis
de bon humor
en arribar a casa).

SI, COM UN FOLL CALIXT...

Si, com un foll Calixt,
en cerca del falcó de l'amor,
travesses el mur del jardí de Venus,

si, a l'encalç de l'aigua o dona,
com un cérvol ferit i assedegat d'amor,
camines per la vall herbosa i de gespa florida,

i busques l'ombra d'una alzina,
prop del rierol, per escoltar el dring
de l'aigua als còdols, per sentir el perfum
de les flors i el murmuri de l'aire,
el cant harmoniós del rossinyol,
la veu llunyana del rabell i les ovelles,

vigila, lliç entre cards,
que no et piquin les ortigues.